

om, hvorvidt Amtmanden, naar han var Medlem af Amtsraadet, skulde være pligtig til at være Formand ligesaa længe, man vilde vælge ham, eller om han efter tre Aars Forløb kunde frasige sig Formandskabet. Alle disse Bestemmelser maatte være tilføiede, for at man klart kunde see, hvad der laa i dette Forslag. Jeg finder ikke den Tilstand trøstesløs, at man nu forhandler om en Lov, der giver baade Sogneraad og Amtsraad en saa udstrakt Myndighed, og at der ikke fra Statens Side opstilles anden Begrænsning end det, der nu foreligger i Loven; det er virkelig saa langt fra at være en trøstesløs Tilstand, at det tværtimod er en Tilstand, som jeg mener, man maatte hilse med Glæde, idet man har reduceret Statens Tilsyn til det, der her foreligger. Naar jeg holder paa Amtmanden, da har jeg allerede flere Gange havt Leilighed til at sige, at det ikke er, fordi jeg holder paa Statens Tilsyn eller Statens Indflydelse; men at det er af Hensyn til Befolkningen selv. Det ærede Medlem siger, at det maatte være forunderligt, om man ikke i Amtene skulde kunne finde en Mand, der kunde overtage dette Hverv. Jeg holder mig i den Henseende til Udvalgets Medlemmers Mening; der sidder mange Medlemmer i Udvalget, som i flere Aar have havt Sæde i Sogneraad og Amtsraad, og som ere ganske anderledes bekendte med disse Forhold end baade den ærede Forslagsstiller og jeg, skjøndt vi ogsaa kjende noget til disse Sager. Alle disse Mænd, der have levet og daglig leve i disse Forhold, ere enige om, at en saadan Foranstaltning ikke for Dieblirket lader sig gennemføre, fordi man ikke vilde kunne faae en anden Formand for Amtsraadet, uden at flere af de Vanskeligheder, som jeg har tilladt mig at anføre, vilde indtræde, og det er saa sagnkundige Mænd, at jeg fuldstændig kan slutte mig til, hvad de have udtalt.

Formanden: Folkethingsmanden for Præsto Amts Afd. Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Frelund: Det ligger i Sagens Natur, at jeg ikke har nogen Opfordring eller finder

noget Lyft til nærmere at gaae ind paa en Discussion med det ærede Medlem. Vi To have jo staaet ved Siden af hinanden i saa mange Aar, og jeg haaber ogsaa, at vi i Henseende til politiske Grundsætninger fremdeles vilde komme til at staae ved Siden af hinanden; men denne Sag stiller sig noget anderledes for mig end for ham, fordi jeg lægger overordenlig Vægt paa, at man troer paa sig selv og paa Folkets Kraft og Villie, og at man har en levende Lyft til at gennemføre Grundlovens Ord. Naar der er sagt, at visse Forhold maatte ordnes for at man kunde gaae ind paa mit Forslag, om Amtmanden fremdeles skulde vedblive at modtage Valg osv., da troer jeg, at den ærede Ordfører ikke har lagt Mærke til, at, naar jeg har nævnt Amtmanden, saa er dette blot en Venevneelse, men naar han kommer ind i Raadet ved Valg, saa maa han være stillet paa samme Maade som andre Medlemmer. Jeg troer ikke, at dette behøver nogen nærmere Bestemmelse. Med Hensyn til det, der er udtalt om den ene Stemme, da er det i Grunden morsomt, hvorledes undertiden den samme Ting kan blive seet fra forskjellige Sider. Det kan dog ikke benægtes, at Communerne ikke slyre deres Sager selvstændigt, naar man giver en Mand, som ikke er valgt, Ret til at sidde og stemme der; dette troer jeg er utvivlsomt. Thi omendskjøndt Indflydelsen bliver meget lille, er det dog ganske vist, at Communerne da ikke selvstændigt slyre deres Anliggender. At Amtmandens Stemme ikke kan bethyde saameget, hvor der er saa Mange, kan jeg indrømme; men jeg vil paa den anden Side kalde i Minde fra den Tid, da vi discuterede om Valg til Communerne, hvilken uhyre Vægt der blev lagt paa en eneste Stemme; da der var Tale om den større og mindre Halvdeel, var een Stemme meget. Jeg veed ikke, hvorfor man nu ikke vil lægge saa megen Vægt derpaa; maaskee er det, fordi det er Amtmanden, Talen her er om, og man mener, at hans Stemme ikke har saameget at bethyde; men før har man ofte tvistet om den ene Stemme, ja jeg troer endog, at vi engang have havt en Opløsning for den ene Stemmes Skyld.